

Савиним стопама, ка Савином извору, на Савином врху

(Матија Бећковић)

Често сам био усамљен. Нисам имао некога ко би за мене увек био ту и у кога бих имао безгранично поверење. А каква је срећа имати пријатеља и причати са њим! Сви су негде журили и обећавали да ћемо се видети „после“.

Једног прелепог дана док сам шетао стазама Ташмајданског парка, приметих једног старијег господина седе косе како тихо певуши неку песму. Био је огрнут плаштом који није уобичајен за наше улице. Иако сам упозорен од родитеља да не разговарам са непознатим људима, нешто ме вукло да му кажем: „Здраво, ја сам Марко. Лепа је песма коју певате, нисам је чуо раније“.

Благо се насмешио: „То је једна стара песма коју ми је мајка певала у детињству“, стао је мирно и прекрстио се. „Пуно ми значи. Сетим се тако неких лепих дана кад сам био као ти.“ Посматрао сам тог човека који није личио ни на кога од људи које сам већ познавао. Некако је и озбиљан и благ истовремено.

„Видиш, јако је битно шта понесеш из куће. То те прати целог живота и то запамтиш. Те песме које сам научио у детињству, знам и данас. Моја мајка је веровала у мене, у љубав, поштовање, у науку и уметност. Увек је била ту да ми пружи подршку и охрабрење. Можда је то за децу и набитније да би успели... да, та подршка и охрабрење. Без тога нема ничега, па ни успеха“.

„Ох, па Ви сте успешни!“, размишљао сам да ли сам овог човека већ видео на ТВ-у.

Он се гласно насмеја, а ја се постидех: „Успешан сам онолико колико сам помогао вама, млађим генерацијама, да лепше, веселије, са више љубави и међусобног поштовања живите. Ја се надам да сам у томе успешан!“

Почео сам да му причам о најновијим моделима телефона и које су могућности таблета који сам добио за рођендан. Причао сам о ХУДИНИ-шаховском програму који без грешке тумачи све позиције и нуди најбоља решења.

Благо ме прекину и стави ми своју руку на раме: „Мораш да разумеш једну врло важну ствар, везану за телефоне, компјутере и остала чуда технике. Они требају да служе човеку а не човек њима. Како то? Па лепо. Ако служиш њима и постанеш завистан од њих, ти си опет роб. Добробит за човека је кад има времена и љубави да се посвети другим људима, а не да робује стварима и показује их као свој успех. Томе сам учио своју браћу, познате и непознате, чак и свог оца. Треба нам пуно рада, пуно труда али и пуно љубави у срцу. Све своје наде и своју љубав сам делио само да би људи схватили да треба посветити више времена једни другима како били срећни и задовољни. Новац некако сам дође, али никада не треба да ти буде циљ.“

Слушао сам га широм отворених очију и схватио да ми неке ствари говори баш као моји родитељи. Значи, то је љубав.

„Били сте и учитељ?“, питао сам, очаран што ми овакав човек указује пажњу а и поносан на себе што сам му пришао без страха и причао са њим.

„Да, на то сам посебно поносан. Знање је нешто што ти нико не може одузети, али је најлепше када га делиш са неким ко је вредан и посвећен науци, уметности, сазнавању. Онда те ученици и превазиђу, а ти уживаш у томе. Ја сам поносан на то. Веруј ми и да су ваши наставници поносни на вас када постигнете неки успех. То је и њихов успех и радују се томе. Никад немој да сумњаш у то.“

Покушао сам да наш разговор скренем на другу страну. Објаснио сам му да много волим да пишем и да уживам у томе. Да ли има формуле или неке једначине за успех у уметности?

„У животу постоје пречице али никад немој да идеш краћим путем. Иза сваког успеха стоји велики рад. Ако у срцу носиш љубав, у глави знање а у души свој народ, успећеш у свему што радиш. Није важно да ли пишеш песме или решаваш најтеже математичке проблеме. Моје књиге нисам писао за конкурсе и награде. Писао сам је душом и срцем. Једно мораш да запамтиш: „Увек мораш да знаш ко си и одакле си!“, рече благо, пружи ми руку и пође ка цркви Светог Марка.

Схватио сам да све време причам са човеком коме не знам ни име. „Не рекосте ми како се зовете и где да Вас тражим“, узвикнух мало непристојно за њим.

„Зовем се Сава и мало ме је незгодно наћи. Често сам на путу по Србији и свуда где има Срба. Али, ако желиш да ме нађеш...“, махнуо ми је значајно.

Шта год да се деси на овом свету ја знам адресу на којој ће увек бити Свети Сава.

Марко Јовановић VI₂, ОШ „Старина Новак“, Београд,
Наставница: Ивана Милојевић,
Данилова 33-37, Београд, 064-322-55-36, 011-4125-287, markocar1321@gmail.com